

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ή ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ, Ή Θ Α ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΤΡΟΜΟΣ

Τη Δευτέρα 10/02/2025 πρόκειται να πραγματοποιηθεί το δικαστήριο των δύο συλληφθέντων της απεργίας στις 26/11/2020, στα Ιωάννινα. Ας θυμίσουμε αρχικά τι συνέβη τότε. Στις 26/11/2020 καλέστηκε πανελλαδική απεργία από πλήθος Σωματείων ενάντια στο υπό ψήφιση τότε νομοσχέδιο Βρούτση – Χατζηδάκη και ενώ η χώρα βρισκόταν υπό καθεστώς lock down, λόγω κορωνοϊού. Η κυβέρνηση είχε φυσικά απαγορεύσει τις συγκεντρώσεις με τη δικαιολογία του κινδύνου διασποράς του ιού. Κομμάτι της εργατικής τάξης, αφηφώντας τις προσταγές του κράτους, βρέθηκε εκείνη την ημέρα στο δρόμο. Σε τοπικό επίπεδο το αποτέλεσμα ήταν η επίθεση μηχανών της ομάδας ΔΙΑΣ πάνω σε τμήμα των απεργών και ο ξυλοδαρμός και σύλληψη δύο εξ' αυτών, καθώς και η προσαγωγή δέκα ακόμη. Οι επιθετικές διαθέσεις της αστυνομίας φυσικά είχαν φανεί από πολύ νωρίτερα, αφού εκτός από τη γενικευμένη ανακοίνωση για απαγόρευση των απεργιακών συγκεντρώσεων σε κάθε πόλη, στα Ιωάννινα ήδη από νωρίς το ίδιο πρωί δυνάμεις της αστυνομίας είχαν αποκλείσει το αρχικό σημείο του καλέσματος, αναγκάζοντας έτσι όσες και όσους επέλεξαν να κατέβουν στο δρόμο να μετατοπιστούν στην κεντρική πλατεία, ενώ είχαν ήδη πραγματοποιηθεί συλλήψεις μελών του ΠΑΜΕ. Η πορεία διήρκησε πολύ λίγο, με την αστυνομία να κλείνει το δρόμο στους απεργούς, ενώ στη συνέχεια και κατά την αποχώρησή τους, μηχανές της ομάδας ΔΙΑΣ επιτέθηκαν σε τμήμα των διαδηλωτών, σε παρακείμενο στενό. Τα άτομα τα οποία συνελήφθησαν ήταν μέλη της ΣΒΕΔΙ, ενώ στην απεργία είχαν καλέσει, μεταξύ άλλων, το ΣΒΣΜΙ καθώς και η ΕΣΕ Ιωαννίνων.

Η συγκεκριμένη ημέρα αποτελεί μόνο ένα παράδειγμα της επιθετικής στάσης του κράτους και της αστυνομίας κατά τη διάρκεια της καραντίνας. Από τη μία το κράτος ήταν στην πλεονεκτική θέση να μπορεί χωρίς πολλά πολλά να καταστείλει κάθε αντίλογο στις προσταγές του. Από την άλλη, η αστυνομία μπόρεσε επιτέλους να κάνει αυτό που ονειρευόταν τόσο καιρό, να καταστέλλει πορείες, απεργίες και γενικά όποιον αντιτίθεται στην εξουσία της.

Με όχημα τον κορωνοϊό, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου πλήθος νομοσχεδίων ψηφίστηκαν στη Βουλή. Άλλα έγιναν μέσα σε πλήρη μυστικότητα, με τα μίντια να επικεντρώνονται στον αριθμό των κρουσμάτων και άλλα να γίνονται αντιληπτά αλλά η παραμικρή αντίδραση να κρίνεται παράνομη. Εξ' άλλου, δεν είμαστε οι πρώτοι-ες που θα τονίσουμε την αντίφαση μεταξύ μιας Βουλής σε πλήρη λειτουργία και μιας κοινωνίας κλειδωμένης μέσα στα σπίτια και τους εργασιακούς χώρους. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο λοιπόν, το οποίο τελικά υπερψηφίστηκε λίγους μήνες αργότερα και είχε ήδη δημιουργηθεί υπό τη θητεία του Βρούτση, κατακρεουργεί μεγάλο μέρος εργατικών κεκτημένων. Ενδεικτικά να αναφέρουμε πως με αυτό το νομοσχέδιο κατακρεουργήθηκε το 8ωρο, υποτιμήθηκε και ουσιαστικά ακυρώθηκε η σημασία της απεργίας και απελευθερώθηκε η αδήλωτη εργασία. Δεν υπήρχε συνεπώς καλύτερη χρονική στιγμή να περαστεί.

Η στάση της αστυνομίας από την άλλη κατά τη διάρκεια της καραντίνας είναι λίγο πολύ γνωστή. Η καταστολή και οι αυθαιρεσίες των μπάτσων είχαν πια πλήρως τη σφραγίδα του κράτους. Κατά συνέπεια δεν υπήρχαν προσχήματα να κρατηθούν και έτσι με κάθε ευκαιρία η αστυνομία έπεφτε πάνω σε διαδηλωτές και κόσμο που περνούσε το δρόμο ή άραζε σε κάποια πλατεία. Η δικαιολογία : κίνδυνος διασποράς του κορωνοϊού. Ένα παράδειγμα λοιπόν στα παραπάνω ήταν και η στάση της τοπικής αστυνομίας εκείνη την ημέρα και όχι μόνο. Τόσο στις 17/11 όσο και στις 06/12 του ίδιου έτους, οι πορείες κρίθηκαν παράνομες και είτε καταστάλθηκαν με τη σύλληψη ή προσαγωγή όσων επιχειρήσαν να κατέβουν στο δρόμο, είτε διαλύθηκαν από την ισχυρή αστυνομική παρουσία. Εξ'

άλλου το ίδιο το κράτος πέρασε νέο νόμο σύμφωνα με τον όποιο, όταν κρίνεται απαραίτητο, μπορεί κανείς να διώκεται με την κατηγορία της διασποράς ιού, μία κατηγορία με την οποία διώκονται πλέον όσοι συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια εκείνης της περιόδου.

Η αντιφατική εικόνα ωστόσο σε όλα τα παραπάνω ήταν αυτή που επικρατούσε στους χώρους εργασίας. Παρότι οι εντολές ήταν να μην κυκλοφορούμε έξω από το σπίτι μας παρά μόνο για τα απαραίτητα, όσο βρισκόμασταν στους χώρους εργασίας μάλλον ο κορωνοϊός δε μπορούσε να μας αγγίξει. Οι περισσότερες επιχειρήσεις, όχι απλά δεν έδιναν δεκάρα για τις προβλεπόμενες αποστάσεις ασφαλείας, αλλά δεν παρείχαν καν τα απαραίτητα μέσα προστασίας στους εργαζόμενους. Ενώ οι μπάτσοι φαινόταν να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στο ποιός βγαίνει από το σπίτι του, πού πάει και με πόσα άτομα συναναστρέφεται, οι υπόλοιπες κρατικές αρχές όπως αυτές της Επιθεώρησης Εργασίας και του ΙΚΑ ακολούθησαν μια πιο αδιάφορη στάση για το ποιές είναι οι συνθήκες στους χώρους εργασίας. Για την ακρίβεια: δεν τους βρίσκαμε καν, ούτε στους δικούς τους χώρους εργασίας. Φυσικά ο νόμος για την διασπορά ιού, δεν έχει επιβαρύνει κανένα αφεντικό, ούτε καν αυτά τα οποία καταγγέλθηκαν ανοιχτά για απαράδεκτες συνθήκες και μη δηλωμένα περιστατικά Covid μεταξύ των εργαζομένων τους.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω δε μπορούμε παρά να τονίσουμε την αντίφαση με την οποία για μία ακόμη φορά λειτούργησαν κράτος και κεφάλαιο. Η ρητορεία περί προστασίας μας από τον ιό έπεφτε σαν τραπουλόχαρτα κάθε φορά που πηγαίναμε για δουλειά και μετατρέπονταν σε οργή όταν, μαζί με τους συναδέλφους μας, δεν μας επιτρεπόταν να διαδηλώσουμε για την υπεράσπιση των κεκτημένων μας, διότι εκεί είμαστε συνωστισμένοι (!). Η καταστολή που ήρθε τόσο στην απεργία όσο και σε άλλες διαδηλώσεις εκείνης της περιόδου έγινε με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας αλλά στην πραγματικότητα ήταν ένα ξεκάθαρο μήνυμα πως δε θα αφήσουν κανέναν να χαλάσει την πειθαρχία που επέβαλαν και να μπει εμπόδιο στα σχέδια και τη ρητορεία τους.

Εμείς από την πλευρά μας έχουμε να πούμε ακόμη και σήμερα πως δεν πρέπει αφήνουμε κανένα κράτος να μας εκμεταλλεύεται πατώντας πάνω μας για να αυξήσει τα κέρδη και την εξουσία του. Γνωρίζουμε πολύ καλά πως η θέση μας βρίσκεται στο δρόμο απέναντι σε κάθε εξουσία. Η θέση μας βρίσκεται στις 10/02 δίπλα από τους συλληφθέντες εκείνης της απεργίας που το κράτος έβαλε για μία ακόμη φορά τους μπάτσους να καταστείλουν. Ξέρουμε καλά πως τόσο στην καραντίνα όσο και πάντα το κράτος είναι πιο ασφαλές όταν εμείς μένουμε σπίτι. Ε λοιπόν είμαστε εδώ για να το απογοητεύσουμε για μία ακόμη φορά.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΣΤΙΣ 26/11/2020

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 10/02/2025 ΣΤΙΣ 9:00 ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ

ΚΑΜΙΑ-ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΗ-ΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αναρχική ομάδα

A Batalha